

Publicerad 2008-10-25 09:14 av palle

Du och jag

När vi vandrade i skogarna
slog blommorna ut, glädjen flödade
och kärleken såg inget slut
Sprakande färger kläder träd och mark
träden sover under skyddande bark
Inombords långt nere i själens mylla,
har vi alltid kämpat för att fylla, vårt inre
med evighetens ljus.

Gud känner hjärtats finaste rottrådar,
Han vet att vårda sitt spröda verk, "Själen", som
en dag ska gå vidare, in i evig himmelsk frid.
Smärta ska då ej finnas mer,
vårt öga då för evigt ser,
det slaktade Guds lamm.

Där ska inga tårar finnas, ingen som knyter sin hand.

Bara evigt knutna Kärleksband!

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren palle med Poeter.se id #11919 innehar upphovsrätten